

**Uchwała Nr XXXI/306/14
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 15 maja 2014 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013, poz. 595 i 645 z 2014 r. poz. 379) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz w związku z § 19 ust. 2 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 1999r. Nr 3, poz. 24; z 2000r. Nr 13, poz. 126; z 2001r. Nr 36, poz. 833; z 2002 r. Nr 23, poz. 391, Nr 52, poz. 1140; z 2003r. Nr 1, poz. 14; z 2004 r. Nr 5, poz. 62, Nr 83, poz. 1468; z 2007r. Nr 95, poz. 1651, Nr 105, poz. 1808)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwała, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skarg mieszkańca Goleniowa z dnia 28, 29 i 30 kwietnia 2014 r. oraz z dnia 04 maja 2014 r. na Starostę Goleniowskiego uznaje się skargi za bezzasadną.

§2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Witold Kaleczyc

Uzasadnienie uchwały o negatywnym rozpatrzeniu skarg

W dniu 28 kwietnia 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie skargę na Starostę Goleniowskiemu polemizując z treścią odpowiedzi udzielonej na jedno z pism Skarżącego. W piśmie wymieniono dodatkowo z imienia i nazwiska różne osoby, w tym radnych Rady Powiatu Goleniowskiego, którym Skarżący zarzuca popełnienie przestępstw przeciwko swojej osobie.

W dniu 5 maja 2014 r. Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym w Goleniowie analogiczną skargę na Starostę Goleniowskiego polemizując z treścią jednej z odpowiedzi udzielonych Skarżącemu przez Starostę Goleniowskiego. Dodatkowo Skarżący przedstawił zarzuty osobie Przewodniczącego Rady Powiatu oraz radnym. W tym samym dniu Skarżący złożył w Starostwie Powiatowym dwie kolejne analogiczne skargi na Starostę Goleniowskiego oraz Powiat Goleniów (w tym wypadku nie precyzując organu, na który wnosi skargę, choć z treści skargi wynika, iż organem tym jest Rada Powiatu), odnoszące się do tej samej materii, co objęta pismem zawierającym personalne zarzuty wobec Starosty i dodatkowo zawierające zarzuty odnośnie wskazanej osoby będącej dziennikarzem lokalnej gazety.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA organem właściwym do rozpoznania skargi na działalność Starosty Goleniowskiego jest Rada Powiatu w Goleniowie. Rada uznała iż wszystkie pisma stanowiły w istocie jedną skargę, z uwagi na tożsamość zawartych w nich zarzutów, które w odniesieniu do pisma z dnia 28 kwietnia 2014 r. były powielane i uzupełniane.

W zakresie dotyczącym zawiadomienia o przestępstwie zawartego w skardze z dnia 28 kwietnia 2014 r. Skarżącego należało pouczyć, iż organami właściwymi do prowadzenia postępowania przygotowawczego są Policja i Prokurator a w wypadkach wskazanych w odrębnych przepisach – inne organy. Rada nie stwierdziła jednak, by treść skargi wskazywała na konieczność zastosowania przepisu art. 304 § 2 KPK w sprawie.

W zakresie kwestionowania postępowania poszczególnych radnych i innych osób Skarżącego należało poinformować, iż przepisy KPA dotyczące postępowania skargowego nie przewidują skarg składanych na poszczególne osoby wchodzące w skład organu kolegiального, jakim jest Rada Powiatu, zaś w sprawie skarg na Radę Powiatu organem właściwym do ich złożenia jest Wojewoda Zachodniopomorski (art. 229 pkt 1 KPA). Podobnie, przepisy KPA nie przewidują możliwości składania skarg na działania dziennikarzy.

W toku postępowania wyjaśniającego odnośnie skarg złożonych na Starostę Goleniowskiego nie stwierdzono podstaw dla uznania skarg za zasadne.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż skargi złożone przez Skarżącego w dniu 28 kwietnia 2014 r. oraz 5 maja 2014 r. sprowadzają się do zarzucenia Staroście Goleniowskiemu cech o jednoznacznie negatywnym znaczeniu tylko i wyłącznie z powodu tego, iż Skarżący nie zgadza się z treścią stanowiska przedstawionego przez Starostę. Skarżący nie przeciwstawia stanowisku Starosty żadnych merytorycznych zarzutów, polemizując z nim w sposób dowolny i przeciwstawiając własne, nie znajdujące odzwierciedlenia w materiale dowodowym stanowisko.

We wszystkich tych przypadkach w konsekwencji skargi sprowadzające się wyłącznie do negowania działań Starosty przez przeciwstawienie własnych dowolnych twierdzeń Skarżącego, uznać należało za bezzasadne, o czym należy powiadomić Skarżącego z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA w brzmieniu: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego”.

